

Prague Pride: East Side Story

Opening / Vernisáž:

6 PM / 18:00

Participating artists / Zúčastnění umělci

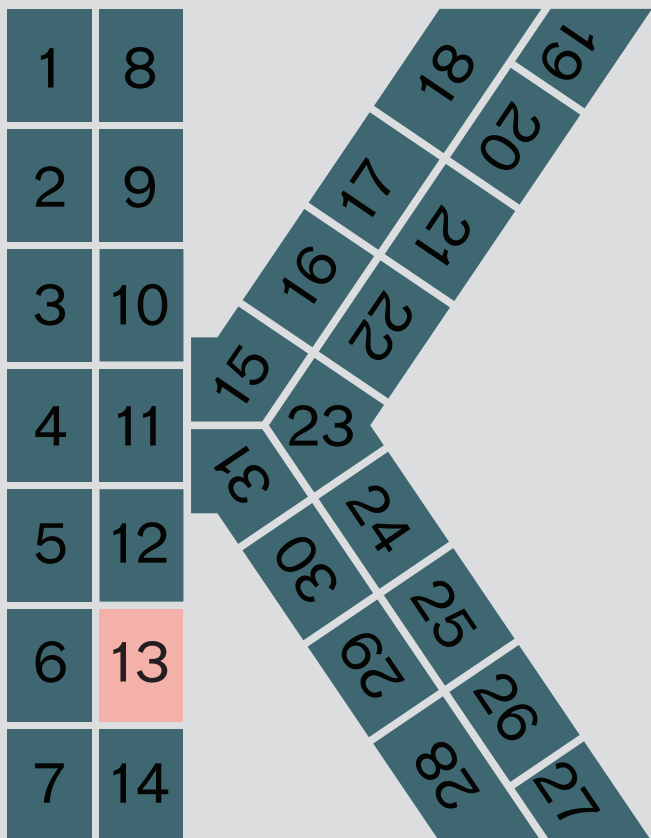
Baptist Coelho	(IN)
Steven Cohen	(ZA)
Jamie Crewe	(GB)
Wojtek Doroszuk	(PL)
Zackary Drucker	(US)
Goldiechiari	(IT)
Igor Grubic	(HR)
Zanele Muholi	(ZA)
Eugenio Percossi	(IT/CZ)
Karol Radziszewski	(PL)
Aurora Reinhard	(FIN)
Slava Mogutin & Brian Kenny a.k.a. SUPERM	(RU/US)
Mark Ther	(CZ)

Curators / Kurátoři

Michal Novotný (CZ)
Serena Fanara (IT)
Giulia Gucci (IT)

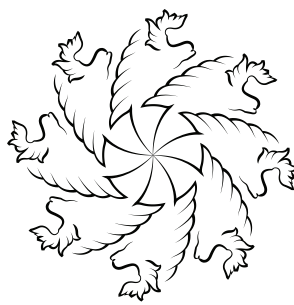
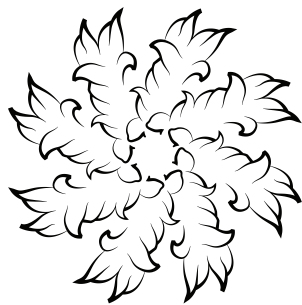
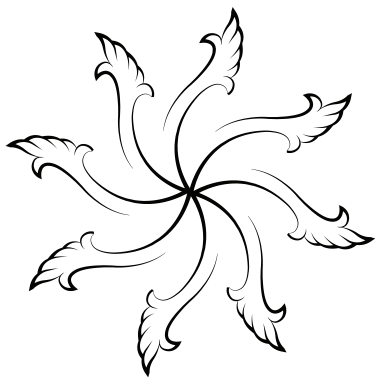
The project has been initiated in the frame of Prague Pride - Side Events
Our year-round program is kindly supported by: Ministry of Culture of the Czech Republic, The City of Prague, M2 Real Estate a.s.

Projekt vzniká ve spolupráci Prague Pride - Side Events
Celoroční výstavní program podpořili: Ministerstvo kultury České republiky, Magistrát hlavního města Prahy, M2 Real Estate a.s.

13. 8. — 7. 9. 2014

Prague Pride: East Side Story

In the stoic conception of the universe, which was largely adopted by Platonic philosophy and Christianity, universe as a whole is perfect. Evil and discord is caused solely by the imperfections of its parts caused - by their partiality. In Czech language we use till nowadays the idiom - "it is one" similar to English - "it doesn't matter".

This sentence used by scholastic scholars at the end of long and unavailing debate meant the fact that God and universe is only one and therefore undoubtedly has to be in mutual agreement.

This consistency was in antiquity expressed by Greek word SYMPATHEIA. Its first definition in the ancient Greek dictionary is "to look at each other with mutual fondness". But you are mistaken if you think that it has anything to do with boys and girls, it was more about affection and consequent sexual relationship between the male pupil and his older male teacher, used to say our teacher of

ancient philosophy. Several years later in Salzburg it was explained to me by one Russian curator that the term queer nowadays doesn't mean anymore, what we used to call the homosexual orientation, but rather the freedom of choice, which one of the spectrum of choices I choose for myself and which partner I choose for its realisation.

Unlike Plato I believe that world isn't imperfect image of the perfect ideas existing independently of it, but rather chaos we are trying to deal with, using our terms and definitions, to make it be a little more in order. Stereotypes are therefore undoubtedly important, however the way we perceive ourselves through them is probably more interesting than how stereotypes shape our perception of others. The exhibition East Side Story is full of stereotypes and clichés. Already its title refers simultaneously to the famous

musical, less successful gay comedy, unclear geographical position of Prague (in relation to the former West), and mainly the video of Igor Grubic, one of the most important works of art presented in this exhibition. Visitors will therefore perhaps see, what they might have already easily imagined before entering the exhibition space: sex, violence and blood, muscled bodies, rainbow colours, femininity of men and masculinity of women, testimonies about tragic life stories of the oppressed as much as suggestive lyrical auto-portraits. It is however important to mention, that we did consciously manipulate some of the exhibited works and shape their reading through the exhibition topic as they had originally nothing to do with. With other works we may at least ask ourselves whether their perception would be similar for example in the frame of exhibition dealing with the topic of art and cabaret.

Something as LGBT, homosexual, gay or lesbian art for sure doesn't exist. As much as there is no such thing as Czech art. At least until we create certain definition to apply on the original diversity. In the Socratic point of view aim of a philosopher is to stand in a position against the opinion of a majority. Although this doesn't specifically mean standing for a position, which would be clearly articulated - it is rather attitude of disturbing the established stereotypes and conceptions at the moment prevailing. We therefore ask you visitors, to think about stereotypes and the feedbacks they create and use stereotypes in the best way against the very them and this being not only in the frame of this exhibition but mainly after you will leave it.

It is one.

Ve stoickém pojetí vesmíru, které z větší části převzala i Platónská filosofie a jí ovlivněné křesťanství, je vesmír jako celek dokonalý. Zlo a svár je způsobeno pouze nedokonalostí jeho částí, která pramení z jejich částečnosti. V češtině dodnes říkáme "to je jedno", kterým ve skutečnosti nevyjadřujeme to, že je nám "to" ukradené, ale jako scholastičtí učenci na konci dlouhé bezvýsledné debaty skutečnost, že Bůh a svět je jen jeden a tedy bezpochyby musí být i přes odlišné názory ve vzájemném souladu. Tento slogan vyjadřuje v antice řecké slovo SYMPATHEIA. Ve výkladovém slovníku je jeho prvním významem "se zalíbením na sebe hledět". Mylíte se však, pokud si myslíte, že to mělo něco společného s chlapci a dívkami, jednalo se spíše o náklonnost a sexuální vztah mezi žákem a jeho

starším učitelem, dodal kdysi náš profesor antické filosofie. O několik let později mi v Salzburgu jeden ruský kurátor vysvětlil, že queer dnes již neznámá to, co jsme dříve nazývali homosexuální orientací, ale spíše svobodu výběru, jakou možnost si ze spektra možností zvolím pro sebe a jakého si pro ni zvolím partnera.

Narodil od Platóna si myslím, že svět není nedokonalým odrazem dokonalých idejí, ale spíše chaosem, ve kterém nám pojmy a definice pomáhají se orientovat. Stereotypy jsou proto bezpochyby důležité a ještě zajímavější pravděpodobně je, jak jejich prostřednictvím vnímáme sami sebe, než to jak skrze ně vnímáme ostatní. Výstava East Side Story je stereotypů a klišé plná. Svědčí

o tom ostatně i její název odkazující zároveň ke slavnému muzikálu, nepovedené gay komedii, nejasné geografické poloze Prahy vůči bývalému západu a hlavně videu Igora Grubice, jedné z nejdůležitějších prací na výstavě prezentované. Diváci tak bezpochyby uvidí to, co by si mohli pod tématem výstavy snadno představit: sex, násilí a krev, svalnatá těla, duhové barvy, zženštilost mužů a zmužňelost žen, svědeckých o tragických osudech utlačovaných a sugestivní lyrické autoportréty. Nutno však dodat, že jsme některé práce umělců tématem výstavy schválně zmanipulovali, u jiných si alespoň lze položit otázku, jestli bychom je vnímali stejně například na výstavě o spojení kabaretu a umění. Něco jako LGBT, queer, gay, lesbické nebo homosexuální

umění bezpochyby neexistuje. Stejně jako neexistuje něco, jako je umění české. Alespoň tedy do té doby, než si pro něj vytvoříme nějakou definici a začneme mu české říkat. V Sokratovském pojetí je úkolem filosofa stavět se z teoretické pozice proti většinovému názoru. Neznámá to však zastávat nějakou jasně artikulovanou pozici - naopak spíše narušovat pevná přesvědčení a stereotypy, které jsou v daný moment ve společnosti převládající. Žádáme proto diváky, aby o stereotypch a jejich zpětných vazbách přemýšleli a využívali je nejlépe proti stereotypům samotným a to nejen na této výstavě, ale hlavně po jejím opuštění.

Je to jedno.

Michal Novotný